

Sygn. akt *I AGa 20/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Jan Futro

Sędziowie: SA Ewa Staniszevska

SA Małgorzata Mazurkiewicz – Talaga (spr.)

Protokolant: st.sekr.sąd. Sylwia Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2018 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa ***P. (...)Spółki jawnej z siedzibą***

w R.

przeciwko ***S. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością Spółce komandytowej***

z siedzibą w J.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 22 listopada 2016 r. sygn. akt IX GC 210/16

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1. w punkcie 1 w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powoda 41.353, 83 zł (czterdzieści jeden tysięcy trzysta pięćdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:

a. od kwoty 20.000 zł od 23 kwietnia 2014r. do 31 grudnia 2015r. oraz dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty,

b. od kwoty 21.353,83 zł od 18 stycznia 2018r. do dnia zapłaty,

oddalając powództwo w pozostałym zakresie;

2. w punkcie 2 w ten sposób, że koszty procesu rozdziela stosunkowo obciążając nimi powoda w 2/3, a pozwanego w 1/3 i na tej podstawie zasądza od powoda na rzecz pozwanego 3.953,31 zł,

II. oddala apelację w pozostałym zakresie,

III. koszty postępowania apelacyjnego rozdziela stosunkowo, obciążając nimi powoda w 2/3, a pozwanego w 1/3, szczegółowe ich rozliczenie pozostawiając referendarzowi sądownemu.

SSA Małgorzata Mazurkiewicz - Talaga SSA Jan Futro SSA Ewa Staniszevska

Sygn. akt **IA Ga 20/18**

UZASADNIENIE

Powód, P. (...)Spółka jawna z siedzibą w R., reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, wniósł do Sądu Rejonowego w Zielonej Górze pozew o zasądzenie od pozwanego, S. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka jawna z siedzibą w J. (przekształcona w toku procesu w S. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa), kwoty 20.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty. Powód wniósł nadto o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 31 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy w Zielonej Górze uwzględnił powództwo w całości.

Powyższy nakaz zaskarżył sprzeciwem pozwany, wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwany przyznał, że w dniu 14 marca 2012 r. zawarł z powodem umowę, której przedmiotem była dostawa oraz montaż stolarki drzwiowej, a także zawarł aneks do tej umowy w dniu 24 kwietnia 2012 r. Na towar będący przedmiotem umowy pozwany wystawił fakturę VAT nr (...). Pozwany zaznaczył, że wywiązał się z umowy dostarczając i montując drzwi wraz z ościeżnicami na terenie hotelu (...), położonego w R. przy ul. (...). Pozwany podał, że w protokole odbioru przedmiotu umowy sporządzonym w dniu 7 października 2013 r. nie zgłoszono żadnych zastrzeżeń wobec wykonanej przez pozwaną usługi. Pozwany wskazał, że zgłoszone wady fizyczne winny być zauważone na etapie odbioru prac. Skoro zaś wówczas nie zostały dostrzeżone, to znaczy że wysoce wątpliwym jest, aby wady te tkwiły w przedmiocie umowy od początku, bądź stanowiły wady istotne. Ponadto w ocenie pozwanego zgłoszone wady wynikają z niewłaściwej eksploatacji drzwi. Pozwany zaznaczył, że powód nie zgłaszał wad fizycznych dzieła od chwili podpisania protokołu odbioru robót aż do dnia wystosowania odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, tj. w okresie ponad pół roku. Wysoce wątpliwym jest w ocenie pozwanego, aby wady fizyczne stolarki ujawniły się po tak długim czasie od wykonania usługi, a tym samym – aby tkwiły w przedmiocie umowy od momentu jego wykonania. Pozwany podkreślił, że zachowania pozwanej spółki nie można traktować inaczej jako próby uchylecia się powoda od spełnienia należnego pozwanemu świadczenia – wynagrodzenie pozwanego nie zostało bowiem w pełni uregulowane. Pozwany dodał, że szkoda na którą powołuje się powód, nie została przez niego w żaden sposób określona. Dotyczy to także związku przyczynowego między uszczerbkiem po stronie powoda a zachowaniem pozwanego. Pozwany poinformował także, że do Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w P. został wniesiony pozew przez pozwanego o zapłatę należności wynikającej z umowy zawartej z powódką w dniu 14 marca 2012 r.

Pismem z dnia 9 lutego 2016 r. **powód**, w związku z opinią biegłego, **rozszerzył powództwo o kwotę 103.972,19 zł** i tym samym wniósł o :

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 123.972,19 zł tytułem odszkodowania za niewykonanie i nienależyte wykonanie umowy wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w zapłacie liczonymi od :

- kwoty 20.000 zł od dnia 23 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,

- kwoty 103.972,19 zł od dnia następującego po doręczeniu pozwanemu pisma procesowego rozszerzającego powództwo do dnia zapłaty,

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy Zielonej Górze stwierdził swą niewłaściwość i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Poznaniu jako rzeczowo i miejscowo właściwemu do rozpoznania sprawy.

W odpowiedzi na pismo procesowe powoda, zawierającego rozszerzenie powództwa, pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego S. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka jawna w J. na rzecz powoda P. (...) Spółka jawna w R. kwotę 123.972,19 zł wraz z: odsetkami ustawowymi od kwoty 20.000 zł od 23 kwietnia 2014 do 31 grudnia 2015 oraz dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 103.972,19 zł od 1 kwietnia 2016 do dnia zapłaty;

Kosztami procesu sąd obciążył w całości pozwaną i z tego tytułu zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 9443,53 zł.

Podstawę rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Strony procesu zawarły w dniu 14.03.2012 r. umowę, której przedmiotem była dostawa i montaż stolarki w hotelu w miejscowości R., ul. (...), zgodnie z wstępną wyceną sporządzoną na podstawie dokumentacji projektowej na kwotę 179.141,80 zł netto + VAT 23% = 220.344,41 zł (§1 ust. 1 umowy). Wykonawca-pozwany zobowiązał się do wykonania przedmiotu umowy w sposób należyty, zgodnie z zasadami sztuki budowlanej i instrukcji dostarczonej z towarem, a także do zademonstrowania Zamawiającemu-powodowi kompletności i funkcjonalności przedmiotu umowy (§2 ust. 1). Zgodnie z §2 ust. 3 umowy Zamawiający zobowiązał się do przygotowania otworów pod montaż drzwi zgodnie z obowiązującymi normami. §3 ust. 2 zd. 1 stanowił, że odbiór robót nastąpi na podstawie protokołu odbioru. Wedle §6 ust. 1 umowy, Wykonawca **udziela gwarancji** na wykonany przedmiot umowy na okres jednego roku, liczony od dnia dokonania wolnego od wad odbioru przedmiotu umowy. Na podstawie §6 ust. 2 umowy, w okresie gwarancji **Wykonawca jest zobowiązany do usunięcia w terminie 14 dni od uznania reklamacji wszelkich wad zgłoszonych przez Zamawiającego.**

W dniu 24.04.2012 r. strony zawarły aneks do powyższej umowy, modyfikując termin zakończenia robót, przewidując go na dzień 8.10.2013 r.

Protokołem odbioru robót z dnia 22.03.2013 r. strony potwierdziły montaż :

- 26 szt. drzwi łazienkowych,
- 41 szt. drzwi wejściowych do pokoju,
- 6 szt. drzwi EI30 (1-skrzydłowe),
- 1 szt. drzwi EI30 (2-skrzydłowe),
- 3 szt. drzwi EI60 (1-skrzydłowe),
- 1 szt. drzwi bezklasowych 2-skrzydłowych,

- 2 szt. drzwi innych.

W protokole zaznaczono, że Wykonawca i Zamawiający dokonali odbioru robót (dzieła) wg umowy i stwierdzili, że roboty (dzieło) zostały wykonane zgodnie z umową. W uwagach stwierdzono, że Zamawiający nie zgłasza żadnych zastrzeżeń do ww. przedmiotu dzieła i stwierdza, że wykonane dzieło (roboty) są wolne od wad i innych niezgodności z umową o dzieło. Protokół podpisał podwykonawca pozwanego, PPHU (...).

Protokołem odbioru robót z dnia 16.04.2013 r. strony potwierdziły dostawę i montaż stolarki drzwiowej zgodnie z umową z dnia 14.03.2012 r. oraz fakturą VAT nr (...) z dnia 14.03.2012 r. na kwotę 179.141,80 zł netto tj. 220.344,41 zł brutto. Na protokole wskazano, że Zamawiający nie zgłasza żadnych zastrzeżeń do ww. przedmiotu dzieła i stwierdza, że wykonane dzieło (roboty) są wolne od wad i innych niezgodności z umową o dzieło.

Protokołem odbioru z dnia 7.10.2013 r. strony potwierdziły odbiór wyników pracy – dostawę i montaż drzwi. W protokole stwierdzono, że praca została wykonana zgodnie z umową, stwierdzono brak niezgodności w stosunku do umowy, nie stwierdzono wad.

Drzwi zostały zamówione przez powoda pod konkretny wymiar – pod dokumentację, którą posiadała powodowa spółka. W tym czasie ściany działowe jeszcze nie istniały. Drzwi montowane były w różnych okresach, trwało to kilka miesięcy w 2013 r. Drzwi montowane były przez firmę podwykonawczą. Już w trakcie montażu zgłaszane były zastrzeżenia co do montowanych drzwi. Po montażu były zgłaszane przez powoda zastrzeżenia co do montażu klamek, które wypadły z drzwi po naciśnięciu, co do zbyt dużych prześwitów na podłogę, co do ościeżnic, które odpadały od ściany. W wielu pokojach pojawił się problem w postaci otwierania się drzwi po naciśnięciu na skrzydło. Zastrzeżenia zgłaszała M. P. i E. P. – telefonicznie i drogą elektroniczną.

Płatność za montowane drzwi powodowa spółka uregulowała w większości z góry – ok. 220 tys. zł. Na wykonywane prace powodowa spółka otrzymała dofinansowanie z (...) Środki mogły zostać zaliczkowane na poczet zakupów wyposażenia hotelu. Dlatego też drzwi zostały zamówione wcześniej, a montaż miał być w późniejszym terminie. Protokół odbioru końcowego był potrzebny, aby otrzymać dofinansowanie. Protokół odbioru został podpisany, pomimo że nie były zamontowane wszystkie drzwi – nie było drzwi do (...) i pomieszczeń socjalnych. H. B. (1) mówił E. P., że podpisze protokół konieczny do (...), jak zostanie podpisany protokół końcowego odbioru, na co E. P. się zgodziła, ale drzwi, które faktycznie nie były zamontowane, miały zostać zamontowane.

Pismem z dnia 28 listopada 2013 r. pozwany wezwał powoda do uregulowania zaległej należności w wysokości 21.190,87 zł, na podstawie m.in. faktury VAT nr (...) na kwotę 18.963,89 zł brutto.

Pismem z dnia 9 kwietnia 2014 r., nadanym 15.04.2014 roku, powód wezwał pozwanego do usunięcia wad przedmiotu umowy pod rygorem odstąpienia od umowy. W piśmie tym wymienił ujawnione wady przedmiotu umowy. Pismem z dnia 19 maja 2014 r. pozwany odmówił zadośćuczynienia roszczeniu powoda i wezwał powoda do uregulowania brakującej kwoty 18.963,89 zł tytułem faktury VAT nr (...).

Pismem z dnia 27 czerwca 2014 r., nadanym 30.06.2014 roku, powód wezwał pozwanego do usunięcia wad przedmiotu umowy wyznaczając mu termin 14 dni. Pismem z dnia 10 lipca 2014 r. pozwany ponownie odmówił spełnienia roszczenia i ponownie wezwał powoda do uregulowania zaległej należności. Ostatecznie pozwany nie przystąpił do usuwania ujawnionych wad przedmiotu umowy.

Zamówionych przez powodową spółkę zostało 190 sztuk drzwi, z czego zamontowano 182 sztuki, a 8 sztuk jest składowanych w strefie (...). Dostarczone i zamontowane przez pozwanego drzwi posiadają wiele wad i uszkodzeń, wynikających z niefachowego i niestaranego montażu drzwi, braku odpowiedniej regulacji. W niektórych drzwiach nie zamontowano odpowiednich elementów, niezbędnych do ich poprawnego funkcjonowania. Każde z zamontowanych 182 par drzwi wykazują wady wynikające z nieprawidłowego montażu. Całkowity koszt prac naprawczych wynosi 100.490,40 zł netto, tj. 123.972,19 zł brutto. Jakość montażu drzwi wykonana przez pozwanego była bardzo niska. Prace wykonano niefachowo i wielokrotnie niedbale i niestaranie. To skutkowało powstaniem

uszkodzeń drzwi i ich elementów w trakcie montażu, jak również w niedługim czasie po rozpoczęciu ich normalnej eksploatacji. Jakość i trwałość okleiny drzwi jest bardzo niska, niedostosowana do przeznaczonego obiektu, co sprzyjało szybkiemu powstawaniu uszkodzeń.

Nieprawidłowości w montażu opasek i ościeżnic wynikają z niechlujności, a nie z niemożności prawidłowego montażu w przygotowanych otworach drzwiowych. Nie jest tak, aby otwory lub ściany uniemożliwiały prawidłowy montaż drzwi lub wymuszały montaż wadliwy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, zeznań świadków P. B. (k. 131), M. M. (1) (k. 131-132), H. B. (1) (k. 132), M. P. (k. 133), zeznań za powoda współnika powodowej spółki, E. P. (k. 133-134) oraz opinii biegłego dr inż. G. M. (1) wraz z wyjaśnieniami biegłego złożonymi na rozprawie w dniu 24.10.2016 r. (elektroniczny protokół rozprawy z dnia 24.10.2016 r.).

Dokumentom zgromadzonym w sprawie Sąd dał wiarę, albowiem ich wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu. Dokumenty zgromadzone w sprawie były dokumentami prywatnymi, zatem zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowiły dowód tego, że osoby, która je podpisały, złożyły oświadczenia zawarte w dokumencie. Dokumenty te pozwoliły Sądowi ustalić podstawowy dla sprawy fakt zawarcia między stronami umowy na dostawę i montaż drzwi, a także bezusterkowego ich odbioru. Tym samym stanowiły one podstawę ustaleń faktycznych Sądu w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy dokonał szczegółowej analizy zebranego materiału dowodowego, w szczególności zeznań wskazanych świadków, jednak uznał, że kluczowe dla sprawy znaczenie miała opinia biegłego sądowego z dziedziny budownictwa, dr inż. G. M. (1), wraz z wyjaśnieniami biegłego złożonymi na rozprawie. Biegły w sposób logiczny i przekonujący zaprezentował swoje stanowisko w sprawie, poparte obszerną dokumentacją fotograficzną, zatem brak było podstaw, aby zeznaniom biegłego odmówić wiarygodności i mocy dowodowej. Drobne nieścisłości, na jakie wskazywał pozwany, z pewnością taką podstawą nie były. Biegły w sposób drobiazgowy, na załączonych fotografiach, zobrazował Sądowi wady fizyczne zamontowanych drzwi, nie sposób było nie podzielić stanowiska zaprezentowanego przez biegłego. Istotne znaczenie miały także złożone przez biegłego wyjaśnienia na rozprawie w dniu 24.10.2016 r., gdzie biegły jasno zaznaczył, że nie stwierdził, aby otwory drzwiowe lub ściany uniemożliwiały montaż lub wymuszały montaż wadliwy. Wskazał, że wady ujawniały się w trakcie eksploatacji, a wynikały z nieprawidłowego montażu. Biegły wskazał również, że przy ustalaniu wad nie brał pod uwagę tych uszkodzeń, które wyniknęły z normalnej eksploatacji. Na aprobatę zasługiwało również wyliczenie przez biegłego poniesionej przez powoda szkody.

Brak było w konsekwencji podstaw do powołania w sprawie kolejnego biegłego, albowiem sam fakt, iż strona pozwana opinii biegłego nie akceptuje, nie stanowiła podstawy do powołania kolejnego biegłego. Zaś biegły sądowy dr inż. G. M. (1) w sposób spójny, logiczny i przekonujący wyłożył swoje stanowisko w sprawie, opierając się na stosownej, drobiazgowej dokumentacji fotograficznej oraz odpowiadając na rozprawie na pytania stron wyjaśniając ewentualne wątpliwości oraz dając pełne uzasadnienie dla wydanej w sprawie opinii. Opinia ta była wystarczająca dla rozstrzygnięcia sprawy, w związku z czym Sąd wniosek dowodowy pozwanego o powołanie kolejnego biegłego oddalił, jako powołany jedynie dla zwłoki (art. 217 §3 k.p.c.).

Mając na uwadze powyższe sąd I instancji uznał powództwo za uzasadnione.

Bezsporny w sprawie był fakt zawarcia przez strony procesu umowy na dostawę i montaż 190 sztuk drzwi do prowadzonej przez powodową spółkę hotelu w R.. Umowa ta łączy więc w sobie elementy umowy dostawy (art. 605 kc), która poprzez art. 612 kc odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów o sprzedaży oraz umowy o dzieło (art. 627 i nast. Kc)– w zakresie montażu drzwi – które to przepisy w art. 638 § 1 i 2 kc – w zakresie rękojmi za wady dzieła oraz udzielonej gwarancji odsyłają do odpowiedniego stosowania przepisów o sprzedaży.

Bezsporne było także, iż dostawa i montaż drzwi zostały przez powodową spółkę odebrane bez zastrzeżeń. Sporna natomiast była okoliczność, czy zaistniałe wady fizyczne drzwi powstały wskutek wadliwego ich montażu, czy też wskutek ich eksploatacji, za co pozwana spółka nie odpowiada. Wprawdzie istotnie protokoły odbioru dostawy i

montażu drzwi nie wskazują na jakiegokolwiek wady fizyczne zamontowanych drzwi, nie wyklucza to jednak w ocenie Sądu podnoszenia takich zarzutów już po dokonanej odbiorze – w szczególności w sytuacji, gdy wady te podlegały ujawnieniu już w trakcie eksploatacji oraz w sytuacji, gdy pozwany zapewnił w umowie, że zamontowany przez niego przedmiot umowy będzie prawidłowo funkcjonował oraz udzielił na to gwarancji.

Kluczowa wobec tego w sprawie była opinia biegłego z dziedziny budownictwa, która pozwoliła na ustalenie charakteru i źródła powstałych wad fizycznych drzwi. Z jednoznacznie sporządzonej opinii oraz ustnych wyjaśnień biegłego na rozprawie w dniu 24.10.2016 r. wynika zaś, że wady fizyczne drzwi wynikają z nieprawidłowego czy wręcz niechlujnego ich montażu, a podnoszona przez stronę pozwaną kwestia właściwie wybudowanych otworów drzwiowych czy grubości ścian nie ma nic do rzeczy. Wiarygodności opinii sporządzonej przez dr inż. G. M. (1) nie przekreślają w ocenie Sądu drobne nieścisłości, jakie stwierdził pozwany w sporządzonej opinii, albowiem opinia biegłego oparta była na obszernej dokumentacji fotograficznej, przekonującej nawet dla laika w dziedzinie budownictwa. Tym samym Sąd zaaprobował ustalenia biegłego, w tym także wysokość poniesionej przez powoda szkody, czyniąc opinię biegłego podstawą swych ustaleń faktycznych.

Bezsporny w sprawie był fakt, iż mocą zawartej między stronami umowy pozwana spółka udzieliła powodowi gwarancji jakości na dostawę i montaż drzwi. Dokumentem gwarancyjnym jest w tym wypadku umowa pisemna z zawartym w niej oświadczeniem pozwanego o udzieleniu gwarancji. Zgodnie z §6 ust. 1 umowy z dnia 14.03.2012 r., Wykonawca udziela gwarancji na wykonany przedmiot umowy na okres jednego roku, liczony od dnia dokonania wolnego od wad odbioru przedmiotu umowy. Na podstawie §6 ust. 2, w okresie gwarancji Wykonawca jest zobowiązany do usunięcia w terminie 14 dni od uznania reklamacji wszelkich wad zgłoszonych przez Zamawiającego. Zgodnie z art. 577 §1 k.c. (w brzemieniu obowiązującym w czasie zawierania przez strony umowy) „w wypadku gdy kupujący otrzymał od sprzedawcy dokument gwarancyjny co do jakości rzeczy sprzedanej, poczytuje się w razie wątpliwości, że wystawca dokumentu (gwarant) jest obowiązany do usunięcia wady fizycznej rzeczy lub do dostarczenia rzeczy wolnej od wad, jeżeli wady te ujawnią się w ciągu terminu określonego w gwarancji.” Nie ulega wątpliwości, że powodowa spółka, w okresie gwarancyjnym, zgłaszała pozwanemu w formie telefonicznej i mailowej, a następnie pisemnej zaistniałe i ujawniające się w toku eksploatacji wady fizyczne zamontowanych drzwi, jednak wady te nie zostały przez pozwanego usunięte. Pozwany w ogóle nie przystąpił do ich usuwania. Tym samym spełniona została pierwsza przesłanka przepisu art. 471 k.c., tj. niewykonanie zobowiązania przez stronę pozwaną. Zgodnie bowiem z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Za spełnioną uznać należy także przesłankę wyrządzenia przez pozwanego powodowi szkody w wyniku niewykonania zobowiązania wynikającego z udzielonej gwarancji jakości. Szkodą tą jest wyliczony przez biegłego w opinii koszt wymiany wadliwej stolarki drzwiowej na nową. Między niewykonaniem przez pozwanego zobowiązania gwarancyjnego a poniesioną przez powoda szkodą istnieje także adekwatny związek przyczynowy, albowiem normalnym następstwem niewykonania przez gwaranta zobowiązania wynikającego z gwarancji jakości jest konieczność naprawy lub wymiany wadliwego towaru przez inny podmiot, które to koszty obciążać winny gwaranta. Brak usunięcia tych wad powoduje utrzymywanie się obniżenia wartości majątku powoda, gdyż dysponuje on rzeczami o obniżonej jakości, w tym samym wartości. Tym samym za spełnione uznać należy przesłanki określone w art. 471 k.c., uprawniające powoda do żądania odszkodowania z tytułu niewykonania przez pozwanego zobowiązania wynikającego z gwarancji jakości. W konsekwencji powództwo podlega uwzględnieniu (pkt. 1 wyroku) w całości.

Sąd zasądził odsetki ustawowe od kwoty 20.000 zł od dnia 23 kwietnia 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. na podstawie art. 481 §1 k.c., w związku z faktem, iż powód pismem z dnia 9 kwietnia 2014 r. wezwał pozwanego w terminie 7 dni do usunięcia wad przedmiotu umowy, tj. od dnia 23 kwietnia 2014 r. pozwany opóźnił się ze spełnieniem świadczenia. Zasądzenie od dnia 1 stycznia 2016 r. odsetek ustawowych za opóźnienie związane jest zmianą stanu prawnego w zakresie odsetek za opóźnienie. Sąd zasądził natomiast odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 103.972,19 zł od dnia doręczenia pozwanemu pisma zawierającego rozszerzenie powództwa, tj. od dnia 1 kwietnia 2016 r.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 §1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z §21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804 ze

zm.) w zw. z §4 ust. 2 oraz §6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t. ze zm.), zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła strona pozwana, zaskarżając go w całości.

Podnosząc zarzuty naruszenia prawa materialnego , tj. art. 471kc , art. 577par.1kc poprzez ich niewłaściwe zastosowanie oraz naruszenie przepisów postępowania, tj. art.278par.1 kpc w zw. z art. 286kpc poprzez uznanie, że przeprowadzony w sprawie dowód z opinii biegłego potwierdził w całości zasadność roszczeń powoda, a także naruszenie art. 217kpc w zw. z art. 227 kpc i art. 278 par.1 kpc mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy, poprzez bezzasadne oddalenie wniosku pozwanego o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu budownictwa . Apelujący zarzucił także naruszenie art. 233 par.1 kpc poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości , obciążenie powoda kosztami procesu za obie instancje, a na podstawie art. 380kpc wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu budownictwa celem ustalenia charakteru i pochodzenia wad wskazanych w wezwaniu do ich usunięcia z dnia 15.04. 2014r i 30.06.2014r.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja pozwanego okazała się uzasadniona w zakresie zarzutu naruszenia przepisów postępowania, a w szczególności art. 278 par.1 kpc w zw.z art. 286kpc , które miało istotny wpływ na wynik postępowania. Zasadnie apelujący zarzucił , że przeprowadzony przed sądem I instancji dowód z opinii biegłego z zakresu budownictwa nie dawał nie budzących wątpliwości podstaw do uznania zasadności i wysokości roszczeń powoda , tak jak uczynił to sąd I instancji. Pozwany konsekwentnie kwestionował ustalenia i wnioski biegłego, domagając się przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego. Mimo zgłaszanych przez pozwanego zarzutów Sąd Okręgowy przyjął za podstawę swojego rozstrzygnięcia ustalenia i wnioski zawarte w opinii biegłego G. M. (1) zawierające kategoriyczne sformułowania tego rodzaju, że stwierdzone przez niego wady w zasadzie w większości kwalifikują konieczność wymiany całości drzwi. Biegły przedstawił stan faktyczny na dzień sporządzenia opinii, nie wskazał jednak czy wady te istniały od początku w przedmiocie umowy, czy też powstały na skutek uszkodzeń mechanicznych bądź niewłaściwej eksploatacji , mimo że kwestia ta miała kluczowe znaczenie dlatego, że strony dokonały bezusterkowego odbioru robót, zaś pozwany udzielił gwarancji tylko na wady istniejące w przedmiocie umowy po jego bezusterkowym odbiorze. Pomimo istniejących w tym zakresie wątpliwości i braku jednoznacznych ustaleń , powód w związku z wnioskami opinii rozszerzył powództwo , mimo że pierwotnie poniesioną szkodę oszacował na 20.000zł , natomiast sąd I instancji w oparciu o tę opinię wydał zaskarżony wyrok. Należy zgodzić się z poglądem , że samo niezadowolenie strony z ustaleń i wniosków opinii biegłego nie może stanowić samodzielnej podstawy do powoływania innego biegłego, jednak w rozpoznawanej sprawie pozwany konsekwentnie wskazywał na błędy i zaniechania biegłego, które miały wpływ na przyjęte wnioski końcowe, zaakceptowane w całości przez sąd I instancji oraz , że w oparciu o tę opinię nie zostały w sposób należyty wyjaśnione wszystkie sporne okoliczności ,a wobec tego w rozpoznawanej sprawie zachodziła konieczność wyjaśnienia wątpliwości powstałych w związku z wnioskami zawartymi w opinii biegłego G. M. .

Pozwany w toku postępowania przed Sądem Okręgowym wniósł o powołanie innego biegłego , a wobec oddalenia wniosku , wniósł zastrzeżenie do protokołu w trybie art. 162kpc zarzucając naruszenie art. 217kpc w zw. z art. 227kpc i zarzut ten ponowił w apelacji domagając się przeprowadzenia dowodu z opinii innego biegłego z zakresu budownictwa.

Sąd Apelacyjny uznając zasadność tego zarzutu dopuścił dowód z opinii innego biegłego z dziedziny budownictwa celem ustalenia istnienia wad drzwi, oraz wad ich montowania , a także kosztów ich usunięcia w zakresie koniecznym

dla prawidłowego ich funkcjonowania. Wydający w tej sprawie opinię biegły P. W. (1) stwierdził istnienie usterek , a nie wad istotnych (opisanych szczegółowo w tabeli nr 1) , które według jego opinii powstały podczas montażu lub ujawniły się w trakcie eksploatacji na skutek nieprawidłowego montażu, a koszt ich usunięcia ustalił na kwotę 33.621zł netto (41.353,83zł brutto). Biegły przesłuchany na rozprawie podtrzymał w całości wnioski zawarte w pisemnej opinii , akcentując , że brak jest podstaw do wymiany całych połączy drzwi, ponieważ istnieje stosowana od 15 już lat możliwość naprawy stwierdzonych uszkodzeń tzw. metodą woskową. Biegły W. podobnie jak biegły M. wskazywał na słabą jakość okleiny na drzwiach oraz brak staranności w ich montażu. Biegły podkreślił także, że możliwa jest taka sytuacja, że stwierdzone obecnie wady mogły nie być widoczne w dniu odbioru, a ujawniły się dopiero w trakcie eksploatacji.

Na wniosek strony powodowej – ponownie przesłuchany w postępowaniu apelacyjnym biegły G. M. sprecyzował swoje stanowisko w ten sposób, że wyraził pogląd , iż w dacie sporządzania przez niego opinii wiele z tych drzwi mogło być nadal używane , natomiast wizualnie i estetycznie wygląd ich budził zastrzeżenia. Podzielił stanowisko biegłego W. , że większość stwierdzonych wad jest następstwem niefachowego i niestarannego montażu. Wskazał również, że niektóre wady , takie jak otarcia, wykruszenia na ościeżnicach, opaskach , czy montaż ościeżnic przy użyciu gwoździ , mogły być już widoczne w trakcie odbioru.

Mając na uwadze ustalenia, poczynione w toku uzupełniającego postępowania dowodowego w postępowaniu apelacyjnym , a w szczególności ustalenia i wnioski zawarte w opinii biegłego P. W. (1) oraz podzielną całości i przyjmując za własne pozostałe ustalenia Sądu Okręgowego, a także zważywszy na treść paragrafu 6 umowy stron z dnia 14.03.2012r, Sąd Apelacyjny uznał, że roszczenie powoda znajduje uzasadnienie w treści art. 471kc. Niewątpliwym jest bowiem , że pozwany udzielił gwarancji jakości rzeczy sprzedanej wraz z montażem. Przeprowadzone w tej sprawie postępowanie dowodowe, a w szczególności ustalenia i wnioski powołanych w tej sprawie biegłych były zgodne co do tego , że występowanie wad jest skutkiem niefachowego i niestarannego montażu drzwi. Fakt, że sprzedawca w tym zakresie korzystał z usług wykonywanych przez firmę zewnętrzną nie zwalnia go z odpowiedzialności za jakość wykonanych robót. Wobec faktu stwierdzenia występowania wad będących następstwem wadliwego montażu nie może mieć decydującego znaczenia dla oceny zasadności roszczeń powoda, akcentowana przez stronę pozwaną okoliczność, że roboty zostały odebrane bez stwierdzenia usterek. Podkreślić bowiem należy, że mając na uwadze całokształt okoliczności sprawy, w tym także i to, że część wad opisanych w ustnych wyjaśnieniach biegłego G. M. w postępowaniu apelacyjnym niewątpliwie powinna być dostrzeżona w dacie odbioru dzieła, zaś strony dokonały bezusterkowego jego odbioru, to uznać należało, że się na to godziły, natomiast w ocenie Sądu Apelacyjnego nie zwalnia to pozwanego z obowiązku należytego wykonania zobowiązania wynikającego z udzielonej gwarancji jakości. Skoro wady ujawniły się w terminie obowiązywania udzielonej gwarancji, a ich wystąpienie było następstwem niefachowego i niestarannego montażu drzwi, co potwierdzili wydający w tej sprawie opinie obaj biegli , zaś koszt ich usunięcia, oszacowany przez biegłego P. W. wynosi 41.353,83zł , to w ocenie Sądu Apelacyjnego powód poniósł szkodę w tej wysokości. Bezspornym zaś jest, że pozwany pomimo kierowanych przez powoda wezwań , do tej pory nie przystąpił do usunięcia wad, powód natomiast nie usunął ich również na własny koszt. Podkreślenia wymaga, że sąd odwoławczy w całości dał wiarę ustaleniom i wnioskowi zawartym w opinii biegłego P. W. , z których jednoznacznie wynika, iż charakter stwierdzonych usterek w żaden sposób nie kwalifikuje konieczności wymiany całych drzwi , co postulował biegły G. M.. Stanowisko biegłego W. znajduje również uzasadnienie w tym , że stwierdzone wady drzwi nawet po 5 latach ich intensywnego użytkowania (jest to obiekt hotelowy) nie uniemożliwiają korzystania z wszystkich pomieszczeń, w których zostały zamontowane (powód nie sygnalizował, aby zachodziła konieczność wyłączenia z eksploatacji jakichkolwiek pomieszczeń, bądź by dokonywał ich naprawy na własny koszt) a wyłącznie ich wygląd estetyczny może budzić zastrzeżenia . Zaproponowany przez biegłego sposób i koszt usunięcia stwierdzonych usterek (wad nieistotnych) zasługuje w całości na aprobatę, tym bardziej, że jak wyjaśnił biegły zastosowana okleina jest nadal produkowana , a wskazana metoda usunięcia rys i zadrapań tzw. metodą woskowania jest stosowanym od lat , skutecznym sposobem usuwania tego typu uszkodzeń. Wskazywana przez biegłego M. okoliczność , że zastosowana okleina jest słabej jakości, jeśli się zważy na charakter obiektu, w którym zamontowane zostały drzwi , nie ma wpływu na wybór sposobu usunięcia uszkodzeń, tym bardziej, że jej wyboru dokonywał kupujący –powód.

Sąd Apelacyjny pominął, wnioskowany przez pozwanego dowód z dokumentacji Urzędu (...)dotyczącej dofinansowania budowy hotelu realizowanej przez pozwaną ze wsparciem środków unijnych w celu ustalenia rzeczywistych przyczyn bezusterkowego odbioru wykonania dzieła, albowiem okoliczności te nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie z przyczyn wskazanych powyżej. Nie zachodziła również potrzeba powoływania kolejnego biegłego- o co wносиła strona powodowa, albowiem sporne okoliczności zostały w sposób wyczerpujący wyjaśnione w pisemnej opinii biegłego W. oraz po złożeniu dodatkowych wyjaśnień przez biegłego G. M..

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny uznał, że wartość poniesionej przez powoda szkody odpowiada wartości kosztów koniecznych dla usunięcia usterek stwierdzonych przez biegłego P. W. w jego pisemnej opinii z dnia 1 .03.2018r , dlatego na podstawie art. 386 par.1kpc zmienił zaskarżony wyrok jak w pkt. I , oddalając powództwo w pozostałym zakresie jako pozbawione uzasadnionych podstaw.

Zarzut naruszenia art. 233par.1kpc podniesiony w apelacji pozwanego należało uznać za pozbawiony podstaw , gdyż w istocie sprowadzał się do ponownego zakwestionowania opinii biegłego M., a także oceny zeznań świadka H. B., którym pozwany subiektywnie przypisał znajomość faktów, co do których jednoznacznie wypowiedzieli się biegli w tej sprawie.

Nie zasługiwał też na uwzględnienie zarzut naruszenia art. 471kc i art. 577par.1kc , albowiem wbrew wywodom apelującego oba powołane przepisy zostały przez sad I instancji właściwie zastosowane, ponieważ pozwany niewątpliwie nie wykonał zobowiązania wynikającego z umowy gwarancji w zakresie usunięcia szkody wynikającej z konieczności usunięcia wad wynikających z niestarannego montażu przedmiotu umowy przez osoby za które pozwany ponosi odpowiedzialność jak za własne działania. Z przyczyn wskazanych powyżej Sąd Apelacyjny po przeprowadzeniu dowodu z opinii innego biegłego, który dokonał wyceny wartości koniecznych i uzasadnionych robót w związku ze stwierdzonym usterekami, na podstawie wyliczeń biegłego W. zmienił zaskarżony wyrok, obniżając należną powodowi z tego tytułu kwotę –jak w pkt.I wyroku. Pozwany nie przedstawił żadnych dowodów, które potwierdziłyby jego twierdzenia, że stwierdzone usterekami były następstwem niewłaściwej eksploatacji drzwi przez powoda , dlatego zarzut w tym zakresie jako pozbawiony uzasadnionych podstaw podlegał oddaleniu. Uznając zatem zarzuty apelacji pozwanego w tym zakresie za bezzasadne , Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385kpc oddalił apelację w pozostałej części.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 100kpc rozdzielając je stosunkowo między stronami, zaś szczegółowe , zaś szczegółowe ich rozliczenie na podstawie art. 108par.1 kpc pozostawiono referendarzowi sądowemu.

Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga Jan Futro Ewa Staniszevska

--	--	--